

Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ

Δελτίο πληροφοριών των άπανταχοῦ Νεοχωριτῶν

Προσωρινῶς υπεύθυνος: Παῦλος Βλάχος-Στουρνάρα 29, Ἀθήναι

Τεύχος 2ον- 30 Μαρτίου 1967

ΤΟ ΔΕΛΤΙΟ ΜΑΣ

Φιλοδοξία μας ἦταν, τό δελτίο μας, πού πρωτοκυκλοφόρησε στίς 15-7-1964, νά γίνῃ ὁ ἀχώριστος σύντροφος κάθε Νεχωρίτη. Πρόβλεψή μας ἡ τριμηνιαία ἐκδόσή του. Κι, ὅμως, ὁ "Νεχωρίτης" ἀπό ἀχώριστος σύντροφος ἐγίνε... ἀκριβοθώρητος, γιατί πάνω στῶς 28 μήνες ἐκδίδεται τό 2ο τεύχος του. Ἀπ' τήν νέα του μορφή, θά μαντεύεταί τοῦς λόγους, στοῦς ὁποίους ὀφείλεται

ἡ καθυστέρησις τῆς ἐκδόσεώς του. Ἡ βαθιά πίστη μας στό ἀπαραίτητο τῆς υπάρξεως ἐνός δελτίου, πού ν' ἀ πληροφορῇ τοῦς Νεχωρίτες σέ κάθε τί, πού σχετίζεται μέ τό Νεχωρί καί τοῦς συχωριανούς μας, μάς ἀνάγκασε νά προβῶμε στήν πολυγραφημένη ἐκδοση τούτη τή φορά. Ὡς ἐλπίσουμε πῶς ὁ Νεχωρίτης, θά ἐκδίδεται στό ἐξῆς τακτικά, ἔστω καί πολυγραφημένος.

Μέ τήν εὐκαιρία τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος φύλλου ἀπευθύνουμε σ' ὅλους πατριωτικό χαιρετισμό. Μετά τήν ἐκλογήν μας εἰς τήν Φιλοκήσιν τοῦ Συλλόγου, φροντίσαμε διά τήν διοργάνωσιν τῆς ἐτησίας χοροεσπερίδας, ἡ ὁποία εἶναι ἡ σπουδαιότερα δημοσία ἐκδήλωσις τοῦ Συλλόγου μας. Ἡμεῖς χαιρετίσαμε τήν ἐπιτυχία τοῦ χοροῦ κυρίως ἐκ τοῦ ὅτι ὑπῆρξεν σχεδόν καθολική ἡ συμμετοχή τῶν Νεοχωριτῶν. Ἀρκετοί βέβαια ἦταν καί οἱ φίλοι μας καί ἀντιπρόσωποι καί μέλη ἄλλων Συλλόγων. Ἡ συμμετοχή αὐτή ὅλων μας δείχνει ἀκριβῶς πόσο χρῆσιμες εἶναι οἱ ἐκδηλώσεις αὐτές, δίνοντάς μας τήν εὐκαιρία νά βλέπωμαστε νά διασκεδάζουμε ὅλοι μαζί. Καί γιά τήν συμμετοχή αὐτή τό Δ.Σ. ἐκφράζει τή χαρά του καί τίς εὐχαριστίες πρὸς

ὅλους. Προσεχῶς θά γίνῃ ἐκδρομή καί ἄλλες ἐκδηλώσεις. Πιστεύουμε ὅτι ἡ αὐτή προθυμία καί συμμετοχή θά σημειωθῇ καί πάλιν. Μέ τήν εὐκαιρία αὕτη θά θέλαμε νά ποῦμε σ' ὅλους ὅτι, ὅτιδήποτε θέμα ἢ ζήτημα πού θά μπορούσε νά ἐπιληφθῇ ὁ Σύλλογος ἢ νά βοηθήσῃ, νά μάς ἐνημερώνετε. Ἡ προθυμία τοῦ Δ.Σ. εἶναι μεγάλη. Δύνασθε δέ νά ἀπευθύνεσθε εἰς τοῦς κάτωθι:
Π. Βλάχον Στουρνάρα 29, τηλ. 631.284
Α. Λάμπαν Βοιωτίας 6-Βύρων ἢ Δ.Ε.Η
Κοραῖ 3, τηλ. 230.001 ἐσωτ. 212 καί
Κ. Μάντην Χρ. Σμύρνης 62 Καισαριανή
τηλ. 760.116.

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου μας ἔστειλε στοῦς ἀξιολύμους κ.κ. Πρόεδρον τῆς Βουλῆς καί Υπουργόν τῆς Δικαιοσύνης τό παρακάτω τηλεγράφημα διαμαρτυρίας.
Εξοχωτάτους
Πρόεδρον Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων
καί Υπουργόν Δικαιοσύνης

Ενταῦθα

Διοικητικόν Συμβούλιον Συλλόγου "τῶν ἐν Ἀθήναις Νεοχωριτῶν Ναυπαντίας" ἐκφράζον ὁμόφωνον ἀπόφασιν Γενικῆς Συνελεύσεως τῆς 4-12-66 διαμαρτύρεται ἐντονώτατα πρὸς ἀξιολύμους Πρόεδρον Βουλῆς Ἑλλήνων καί Υπουργόν Δικαιοσύνης, δι' ἀπαραδέκτους ὑβρεῖς βουλευτοῦ Τρικινάλων Γιαννοῦση ἐν τῇ Βουλῇ τήν 22-11-66 ἐναντίον συμπολίτου

μας Εἰσαγγελέως τέως Τρικινάλων καί νῦν πρῶτου Ἀλεξάνδρου Φλώρου. Εἰσαγγελεὺς Φλώρος ἀποτελεῖ πρότυπον ἐπιστημονικῆς ἀκέραιότητος, ἡθους, ἀξιοπρεπείας καί καύχημα δι' ἡμᾶς τοῦς συμπατριώτας πούς.
Εντολή Γενικῆς Συνελεύσεως
Τό Διοικητικόν Συμβούλιον
Π. Βλάχος, Πρόεδρος
Ι. Ζηνέλης, Ἀντιπρόεδρος
Α. Λάμπας, Γεν. Γραμματεὺς
Κ. Μάντης, Ταμίας καί
Π. Μέρμηγκας, Μέλος

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΝΕΧΩΡΙ-ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ

Τιμητική συνεστίαση

Οι Νεχωρίτες δέν ξεχνοῦν τούς εὐεργέτες τους. Καί, ξέρουν νά τρύς τιμοῦν. Φέτος ἡ τιμή ἀνῆκε στό Μεγάλο εὐεργέτη τοῦ Νεχωρίου, στό δάσκαλα Χρήστο Παπανικολάου, στόν ἄνθρωπο πού τριάντα ὀλάκερα χρόνια δούλευε ἀθρόυβα γιά τήν πνευματική καί πολιτιστική ἀνοδο τοῦ τόπου του.

Μέ πρωτοβουλία λοιπόν, παλιῶν μαθητῶν του, κι εἶναι τόσοι πολλοί! - ὅργανώθηκε, στίς 21 Αὐγούστου τό βρ' αὐτοῦ, ἀπλόχωρο χοροστάσι τοῦ χωριοῦ τιμητική συνεστίαση. Καλεσμένοι ὅλοι οἱ χωριανοί, οἱ ντόπιοι, οἱ παραθεριστές, οἱ ἀμερικάνοι.

Ο καθηγητής Π. Παπαχρήστου μίλησε μέ ἐνθουσιασμό γιά τό τεράστιο ἔργο, σχολικό, καί κοινωνικό, τοῦ Παπανικολάου. Καί τοῦ ἐπέδωσε ἐκ μέρους τῶν μαθητῶν ἕνα ὠραῖο ἀναμνηστικό (χρυσή πλάκα, μέ σκαλισμένο ἀνοιχτό βιβλίο, καί γραμμένη τήν ἐφιέρωσή).

Ἡ προσφώνησή τοῦ κ. Π. Παπαχρήστου ἔχε ὡς εἰς:

Σεβαστέ μας Δάσκαλε

Γιά λογαριασμό τῶν μαθητῶν σου ὅλων κείνων τῶν παιδιῶν πού μαθητεύσαμε σέ σένα, αὐτῶν πού μάθανε τά πρώτα γράμματα καί σμιλεύσανε τό πρῶτο ἦθος κοντά σου, ἐκφράζω μέ λίγα λόγια, φτωχικά τήν ἀποφινὴ τούτη βραδιά τό μεγάλο σεβασμό καί τήν μεγάλη ὑποχρέωση πού καί τά δύο μαζί, συνηνώνονται, στό μεγάλο κείνο "Εὐχαριστῶ".

Ἐκλείσες 35 χρόνια ὑπηρεσία σάν Δάσκαλος καί παιδαγωγός κι ὅπως ὁ νόμος ὀρίζη φεύγεις πλεόν ἀπ' τήν ἐνεργὴ ὑπηρεσία μακριά ἀπό μαθητές κι ἀπό θρανία μακριά ἀπό πίνακες καί ἔδρες πού ἀσφαλῶς σοῦ θυμίζουν καί πάντοτε θά σοῦ θυμίζη ἡ ἀνάμνησή των τῆς Δασκαλικῆς ζωῆ σου, τοῦ κόπου καί τούς μόχθους τῆς, μ' αὐτά καί τίς ὁμορφες χαρές τῆς καί τό μεγάλο καθῆκον καί τήν τόσο ὑψηλή ἀποστολή κοντά στό εὐπλάστο παιδί.

Τά τριάντα χρόνια τῆς Δασκαλικῆς σου σταδιοδρομίας τά πέρασες ἐδῶ στό χωριό σου, στή γενέτειρά σου, στόν τόπο πού τόσο ἀγάπησες κι ἀγαπᾷς καί σ' ἀγαπᾷ. Τριάντα χρόνια! Μιά ζωή!

Τριάντα χρόνια δάσκαλος καί παιδαγωγός στό χωριό σου, ἐργάτης τοῦ πνεύματος, ἐργάτης τοῦ Σχολείου, τριάντα χρόνια κοινωνικός ἐργάτης μέσα στό χωριό σου, ἀνθρωπιστής ἀνάμεσα στούς ἀνθρώπους συγχωριανούς σου, ὁ ἀκούραστος κι ἀκαταπόνητος ἐργάτης τοῦ λόγου καί τοῦ ἔργου τοῦ Σχολείου, τῆς Ἐκκλησίας τῆς κοινωνίας, τῆς οἰκογενείας. Τί νά πρωτοθυμηθῇ καί νά πρωταναφέρῃ καίνενας ἀπ' τό τόσο πολυσχιδές καί

πολύπλευρο ἔργο σου. "Αν ἡμεῖς οἱ μαθηταί σου θυμηθοῦμε μονάχα ἀπό ἕνα γεγονός τῆς μαθητικῆς μας ζωῆς (καί τά θυμόμαστε ὅλα μέ τόση λεπτομέρεια) καί τά ἐνώσουμε ὅλα μαζί, θ' ἀπαρτίσουμε τή Δασκαλική ζωή σου. "Αν ἡμεῖς οἱ ἴδιοι καί τόσοι ἄλλοι συγχωριανοί σου ἀναφέρουμε ἀπό ἕνα γεγονός τῆς κοινωνικῆς σου δράσεως, θ' ἀπαρτίσουνε τήν κοινωνική σου ζωή.

Κι ἡμεῖς ὅλοι οἱ συγχωριανοί σου καί μαθηταί σου τί νά πρωταναφέρουμε ἀπ' τόν ἀλτρουισμό σου, ἀπ' τήν πρόθυμη συμπαράστασή σου τήν ἠθική, τή συμβουλευτική, τήν ὑλική, ἀπ' τήν τόση ἀνθρωπιά σου πού μέ τόση ἀνιδιοτέλεια κι ἀγάπη ἐκδηλωνότανε, κι ἀκδηλώνεται ἀνεξαίρετης σ' ὅλους, ἡμᾶς.

Σάν δάσκαλος παιδαγωγός τριάντα χρόνια ἐγαλούχησες μέ τά πρώτα νάματα τῆς παιδείας τά παιδιά τῶν συγχωριανῶν σου, ἡμᾶς τοὺς μαθητές σου, μᾶς ἐμάθες τά πρώτα γράμματα, μᾶς ἐπλούτισες μέ τίς πρώτες γνώσεις, μᾶς ὠδήγησες τά βήματ' αὐτά μας στόν πνευματικό ναό, μᾶς καθωδήγησες στή Χριστιανική καί ἠθική ζωή, μᾶς ἐσμύλευσες τὸ ἦθος, μᾶς ἐχάλκευσες τόν χαρακτήρα, μᾶς ἐμπότισες μέ τήν ἐθνική ἰδέα τῆς πατρίδας, μᾶς ἐξωράισες τήν ψυχή μέ τά ὁμορφα ἄσματα πού δονίζουν ἀκόμα τίς χορδές τῆς καρδιάς μας, πού καί ἡμεῖς σήμερα ἀκόμα μαθαίνουμε στά παιδιά μας, μᾶς δημιούργησες λεπτό, εὐγενικό καί πλούσιο συναισθηματικόν κόσμο, πού ἀκριβῶς αὐτός ὁ κόσμος κοντά στό καθῆκον καί τήν ὑποχρέωσή μᾶς ἐπιβάλλει ἀπόψε νά σοῦ ἐκφράσουμε μέσα ἀπ' τήν καρδιά μας τό μεγάλο "Εὐχαριστῶ".

Πόσες καί πόσες φορές δέν ἀναφέρουμε μέ συγκίνηση ἀνέκδοτα τῆς μαθητικῆς μας ζωῆς καί πού ὅλα σχετίζονται μέ τό σεβαστό πρόσωπό σου. Ἄλλος ἀναφέρει στιγμιότυπα ἀπ' τή δασκαλία μέσα στήν τάξη, ἄλλος ἀπ' τά ἄσματα καί τά τραγούδια, ἄλλος ἀπ' τίς γιορτές τίς ἐθνικές καί τῶν ἐξετάσεων, ἄλλος ἀπ' τίς ἐκδρομές καί τά ξεφαντώματα κι ἄλλος διάφορα ἄλλα, πού τόσο ἀνεξίτηλα χαρακτήκαν μέσα στήν καρδιά μας, περισσότερο ἀπό κάθε ἄλλο γεγονός τῆς ζωῆς μας.

Ἔργο πνευματικό, παιδαγωγικό πολυχρόνιο. Ἔργο κοινωνικό πολύπλευρο καί πολύμοχθο. Ἔργο ἀλτρουϊστικό ἀθρόυβο καί ταπεινό χωρίς τυμπανοκρουσίες ἔτσι ὅπως τό ἀπαιτοῦν τέτοιου εἴδους ἔργα, ὅπως τό θέλη ἡ Χριστιανική ἀγάπη.

Δάσκαλοι, καθηγητές, γιατροί, ὑπάλληλοι, τεχνίτες, γεωργοί κι ἀγρότες κάμποσοι στόν ἀριθμό ἔχουν τήν τιμή νά ὀνομαζώνται μαθητές σου.

Μ' ἀθήση, εὐγένεια, ἦθος, χαρακτήρα πιστεύουν πῶς τό χρωστοῦν σέ σένα. Ἀπό

πολύπλευρο ἔργο σου. "Αν ἡμεῖς οἱ μαθηταί σου θυμηθοῦμε μονάχα ἀπό ἕνα γεγονός τῆς μαθητικῆς μας ζωῆς (καί τά θυμόμαστε ὅλα μέ τόση λεπτομέρεια) καί τά ἐνώσουμε ὅλα μαζί, θ' ἀπαρτίσουμε τή Δασκαλική ζωή σου. "Αν ἡμεῖς οἱ ἴδιοι καί τόσοι ἄλλοι συγχωριανοί σου ἀναφέρουμε ἀπό ἕνα γεγονός τῆς κοινωνικῆς σου δράσεως, θ' ἀπαρτίσουνε τήν κοινωνική σου ζωή.

Κι ἡμεῖς ὅλοι οἱ συγχωριανοί σου καί μαθηταί σου τί νά πρωταναφέρουμε ἀπ' τόν ἀλτρουισμό σου, ἀπ' τήν πρόθυμη συμπαράστασή σου τήν ἠθική, τή συμβουλευτική, τήν ὑλική, ἀπ' τήν τόση ἀνθρωπιά σου πού μέ τόση ἀνιδιοτέλεια κι ἀγάπη ἐκδηλωνότανε, κι ἀκδηλώνεται ἀνεξαίρετης σ' ὅλους, ἡμᾶς.

Σάν δάσκαλος παιδαγωγός τριάντα χρόνια ἐγαλούχησες μέ τά πρώτα νάματα τῆς παιδείας τά παιδιά τῶν συγχωριανῶν σου, ἡμᾶς τοὺς μαθητές σου, μᾶς ἐμάθες τά πρώτα γράμματα, μᾶς ἐπλούτισες μέ τίς πρώτες γνώσεις, μᾶς ὠδήγησες τά βήματ' αὐτά μας στόν πνευματικό ναό, μᾶς καθωδήγησες στή Χριστιανική καί ἠθική ζωή, μᾶς ἐσμύλευσες τὸ ἦθος, μᾶς ἐχάλκευσες τόν χαρακτήρα, μᾶς ἐμπότισες μέ τήν ἐθνική ἰδέα τῆς πατρίδας, μᾶς ἐξωράισες τήν ψυχή μέ τά ὁμορφα ἄσματα πού δονίζουν ἀκόμα τίς χορδές τῆς καρδιάς μας, πού καί ἡμεῖς σήμερα ἀκόμα μαθαίνουμε στά παιδιά μας, μᾶς δημιούργησες λεπτό, εὐγενικό καί πλούσιο συναισθηματικόν κόσμο, πού ἀκριβῶς αὐτός ὁ κόσμος κοντά στό καθῆκον καί τήν ὑποχρέωσή μᾶς ἐπιβάλλει ἀπόψε νά σοῦ ἐκφράσουμε μέσα ἀπ' τήν καρδιά μας τό μεγάλο "Εὐχαριστῶ".

Πόσες καί πόσες φορές δέν ἀναφέρουμε μέ συγκίνηση ἀνέκδοτα τῆς μαθητικῆς μας ζωῆς καί πού ὅλα σχετίζονται μέ τό σεβαστό πρόσωπό σου. Ἄλλος ἀναφέρει στιγμιότυπα ἀπ' τή δασκαλία μέσα στήν τάξη, ἄλλος ἀπ' τά ἄσματα καί τά τραγούδια, ἄλλος ἀπ' τίς γιορτές τίς ἐθνικές καί τῶν ἐξετάσεων, ἄλλος ἀπ' τίς ἐκδρομές καί τά ξεφαντώματα κι ἄλλος διάφορα ἄλλα, πού τόσο ἀνεξίτηλα χαρακτήκαν μέσα στήν καρδιά μας, περισσότερο ἀπό κάθε ἄλλο γεγονός τῆς ζωῆς μας.

Ἔργο πνευματικό, παιδαγωγικό πολυχρόνιο. Ἔργο κοινωνικό πολύπλευρο καί πολύμοχθο. Ἔργο ἀλτρουϊστικό ἀθρόυβο καί ταπεινό χωρίς τυμπανοκρουσίες ἔτσι ὅπως τό ἀπαιτοῦν τέτοιου εἴδους ἔργα, ὅπως τό θέλη ἡ Χριστιανική ἀγάπη.

Δάσκαλοι, καθηγητές, γιατροί, ὑπάλληλοι, τεχνίτες, γεωργοί κι ἀγρότες κάμποσοι στόν ἀριθμό ἔχουν τήν τιμή νά ὀνομαζώνται μαθητές σου.

Μ' ἀθήση, εὐγένεια, ἦθος, χαρακτήρα πιστεύουν πῶς τό χρωστοῦν σέ σένα. Ἀπό

μᾶς δὲν ξεπληρώνεται τοῦτα τό χρέος ἀλλ' ἐκφρᾶζεται στό εὐχαριστῶ. Βαυκαλιζόμαστε νά πιστεύουμε πῶς τό διδακτικό σου ἔργο ξεπληρώνεται μέ τήν ὀρθή καί χριστιανική μάθηση, ἀπό σ' ἐνα τῶν μαθητῶν σου εἴτε μικρή εἶναι αὐτή εἴτε μεγάλη. Θέλουμε νά πιστεύουμε πῶς τό παιδαγωγικό σου ἔργο ξεπληρώνεται μέ τῶν μαθητῶν σου τό ἥθος πού μᾶς δίδαξε, τό παράδειγμά σου. Πιστεύουμε ἀκόμα πῶς τό κοινωνικό σου ἔργο ξεπληρώνεται μέ τήν ἀναγνώριση καί τό σεβασμό μέ τήν ἀγάπη τήν εἰλικρινή καί ἀνιδιοτελή. Τή Μυσταγωγία τούτης τῆς στιγμῆς δὲν θέλω νά ταράξω ἡ ἀπαρτίθω τῶν κοινωνικῶν καί ἀνθρωπιστικῶν ἔργων σου. Ἀπ' ὅλα τούτα μανάχα σέ δυνάσταμα τήσω σάν ἐνσάρκωση τοῦ ὅλου κοινωνικοῦ σου καί ἀνθρωπιστικοῦ σου ἔργου. Τό πρῶτο: Σέ βλέπομε ὅλοι οἱ συγχωριανοί σου νά γυρίζεις σὺ ὁ ἴδιος τίς κοτρόνες στό δημόσιο δρόμο μέ τήν πεποισμένη ζωγραφισμένη στό πρόσωπό σου πῶς τό Νεχωρίτικο ὄνειρο πρέπει νά γίνῃ πραγματικότητα. Τό δεύτερο: Γι' αὐτό τό ἔργο καί γι' αὐτόν συνά νθρώπό σου σέ βλέπομε ὅλοι ν' ἀψηφᾷς τή ζωή σου, μέχρι τοῦ σημείου γι' ἄλλο νά σοῦ στοιχίσῃ ἡ ζωή. Τούτη ἡ ἀνάμνηση μᾶς ἀρκεῖ νά θεωρήσωμε ὁλόκληρο τό κοινωνικό καί ἀνθρωπιστικό ἔργο σου. Ὅτι, ὑπάρχει σέ ἐξωραϊσμό καί πλουτισμό Σχολείου, Ἐκκλησίας, κοινοτικῶν μεγάρων, πλατείας καί τόσων ἄλλων ὀφείλονται στίς ἀκατάπαυστες ἐνέργειές σου, στήν ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη στό πρόσωπό σου, στό ὅποιο ἐμπιστεύτηκανε τίς ὑλικές προσφορές τοῦς ὅλοι ὅσοι προσήλθανε γι' αὐτό. Κι' αὐτή ἡ ἐμπιστοσύνη μᾶς θυμίζει, τό γεγονός πῶς ἐνα γειτονικό χωριό, ἐμπιστεύτηκε σέ σένα τίς ὑλικές προσφορές γι' ἄλλο δημόσιο δρόμο τοῦς. Ἀλλά τό κοινωνικό καί αἰσθητικό ἔργο δὲν τελειώνει ἀπό σένα ὡς ἐδῶ. Γιατί σέ βλέπομε ἀκόμα νά συνεχίζεις τοῦτο, μέ τήν ἴδια θέληση καί πίστη, μέ τήν ἴδια ἀγάπη καί ἀνθρωπιά. Γι' αὐτό τό λόγο καί μέ πρόταξη πάντοτε τό καθήκον καί τήν ὑποχρέωση τό σεβασμό καί τήν ἀγάπη σέ σένα, ἡμεῖς οἱ μαθητές σου ὁλόψυχα σοῦ ἐκφράζομε εἰρηνική μακροήμερευση, ὑγεία σωματική καί ψυχική καί σάν ἀνάμνηση τοῦ "Εὐχαριστῶ" σου χαρίζομε τοῦτο τό ἀναμνηστικό. - Ἐν συνεχείᾳ ἐκ μέρους τοῦ Συλλόγου τῶν ἐν Ἀθήναις Νεχωριτῶν ὁμίλησε ὁ κ. Κων. Μάντης εἰπὼν τά ἑξῆς: Ἐίχαν ἠθική ὑποχρέωση οἱ μαθητές τοῦ Δασκάλου μᾶς, γι' ἄλλο νά πραγματοποιήσουν τήν ἀποφινὴ ἐκδήλωση πρὸς τὴν τιμήν του, ἐπ' εὐκαιρία τῆς ἀποχωρήσεώς του ἐκ τῆς ὑπηρεσίας. Καί ἔτσι μαζί μέ τήν ἐκφράση τοῦ σε-

βασμοῦ καί τῆς εὐγνωμοσύνης τῶν πρὸς τὸν Δάσκαλό τοῦς, ὁδῆκε ἡ εὐκαιρία καί σέ μᾶς ὅλους νά ἐκφράσωμε δημόσια τὴ μεγάλη ἐκτίμηση πού τρέφουμε, τὴν ἀπειρη ἀγάπη πού αἰστανόμαστε γι' αὐτὸν καί συγχρότως νά τὸν εὐχαριστήσωμε γι' ὅ,τι ἐπὶ 35 ὁλόκληρα χρόνια προσέφερε στό χωριό μᾶς καί τοῦς κατοίκους του.

Κι' εἶναι πολλὰ αὐτὰ πού προσέφερε ὁ Δάσκαλος στό Νεχώρι - τ' ἀκούσαμε λίγο πρὶν, κι' ἄλλος λίγο ἢ πολὺ τὰ γνωρίζει - γι' αὐτό τό ἔργο τοῦ Δασκάλου μᾶς δὲν ὑπῆρξε μόνον σχολικό. Ξεπέρασε τοῦς τοίχους τοῦ σχολείου καί ἐκχύθηκε γύρω σ' ὅλο τό χωριό καί σέ πολλές περιπτώσεις ἔξω ἀπ' τὰ σύνορα τοῦ χωριοῦ μᾶς.

Ἦταν ἓνα ἔργο ἀληθινὰ πολὺπλευρο, πολὺμορφο, ἀλλὰ καί πολὺμοχθο - καί ξεπήγαγε ἀπ' τὴ μεγάλη ἀγάπη πού ἔτρεφε καί τρέφει γι' ἄλλο τό χωριό καί τοῦς χωριανούς μᾶς.

Κι' ἐπειδὴ γνωρίζομε ὅτι ἡ ἀγάπη τοῦ πρὸς τό χωριό καί τοῦς Νεχωρίτες εἶναι θερμὴ καί ἀστείρευτη, γι' αὐτό πιστεύομε ὅτι δέ θά πάψῃ ποτέ νά ἐνδιαφέρεται καί νά ἐργάζεται γι' ἄλλο καλὸ τοῦ πολυἀγαπημένου μᾶς χωριοῦ.

Μ' αὐτὴ τὴν πίστη καί ἐκφράζοντας τὰ αἰσθήματα καί τίς εὐχές ὅλων τῶν ἐν Ἀθήναις Νεχωριτῶν - σάν ἀντιπρόσωπος τοῦ Συλλόγου τῶν - πλὴν εἰς ὑγείαν τοῦ Δασκάλου μᾶς καί τοῦ εὐχομαι μακροχρόνιο καί εὐτυχὴ ἰδιωτικὸν βίον.

Ἐπίσης ἐκ μέρους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινότητος ἐχαίρετρε δε ὁλόγως ὁ κ. Σωτήριος Χολέβας.

Ἡ ἀπάντηση τοῦ Δασκάλου ἦταν ἀπλή, ἀπείρητη, μετριοφρόνη. Ἡ τιμὴ, εἶπε, δὲν ἀνήκει σέ μένα, ἀνήκει στόν Ἕλληνα δάσκαλο. Ἐγὼ δὲν ἐπραξα παρά τό καθήκον μου. Εἶχα ὑποχρέωση ἱερὴ νά προσφέρω ὅτι μπορούσα στόν τόπο μου, στοῦς χωριανούς μου, στά παιδιά τοῦ χωριοῦ μου. Νιώθω χαρὰ ἀπροσμέτρητη, γι' αὐτό οἱ μαθητές μου ἔχουν προκοπὴ στή ζωή. Καί αἰσθάνομαι μεγάλη περηφάνεια, γι' αὐτό ὅλοι εἰστε Νεχωρίτες. Βυχὴ μου καί συμβουλὴ μου, παιδιά, νά ἐνδιαφέρεστε γι' ἄλλο τό χωριό μᾶς, ν' ἀγαπᾶτε τό Νεχώρι.

Ὁμίλησαν ἐπίσης γι' ἄλλο τὸ ἔργο τοῦ Δασκάλου οἱ κ. κ. Κων/νος Γιάνναρης καί Ἰωάννης Μάρρος.

Ἐν συνεχείᾳ ἐπηκολούθησε χαρούμενο γλέντι, πού βάσταξε μέχρι τὰ μεσάνυχτα.

ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ

Μέ πολὺ κέφι γιορτάστηκε καί ἐφέτος τῆς Παναγίας τό πανηγύρι (23 Αυγούστου), Νεχωρίτες ἀπὸ τὴν Ἀμερική, τὴν Ἀθήνα, καί ἀπὸ ὅλη τὴν Ελλάδα.

Ήρθαν, γιὰ τὴν μεγάλη τοῦ χωριοῦ γιορ-
τὴ. Κι ἀπ' τοὺς πρώτους φυσικά, ὁ ἐκλε-
κτός χωριανός μας. Ἀλέκος Φλώρος, κι
ὁ εὐκατάστατος ὁμογενὴς Κώστας. Γιάν-
ναρης.

Κοσμοσυρροή πρωτοφανής. Σπίτι δὲν ἔμει-
νε κλειστό. Ζωὴ καὶ κίνηση στὶς γειτο-
νιές. Στὴν πλατεῖα, στοὺς ἐρόμους μελι-
σολοῦ τὰ παιδιά. Τό χωριό ζωντανέφε-
αιθρινά.

Τὰ μαγαζιά φροντισμένα, περιποιημένα.
Προμηθευμένα μέ ψητά, κρασιά, ἀναψυκτι-
κά, γλυκά, φρούτα, μέ τό καθέτι. Καί πρό-
θυμα γὰ ἐξυπηρετήσουν τοὺς πανηγυρι-
στές.

Τὰ σπίτια σγυρισμένα, πεντακάθαρα. Κι
οἱ πόρτες διάπλατα ἀνοιχτές νά δεχ-
θοῦν τὸν ξένο, τὸν περαστικό, τὸν μου-
σαφίρη.

Ἡ ὀργανοπαιχτική παρέα Καμάρα δυό με-
ρες καὶ τρεῖς νύχτες ἔπαιζε ἀσταμάτη-
τα. Τρικουέμπο τὸ γλέντι, διπλο-ετρα-
διπλος ὁ τσάμικος, ὁ συρτός.
Κι ὕστερα οἱ πατροπαράδοτοι "μέ τό
στόμα" χοροί: ὁ μαζωχτός, ὁ ἀπολύτος. Καί
τό θεαματικό γαϊτανάκι μέ τὰ μπλεξι-
ματα καὶ ξεμπλεξιματα, τὰ τυλίγματα
καὶ ξετυλίγματα.

Γαϊτανάκι ἀργιοπλεγμένο
στά μαλλιά σου τυλιγμένο
στὶς πλατὺλες σου ριγμένο
στή μεσοῦλα σου δεμένο,
μιά χαρά ἦταν τό καημένο.

Ἀνάβαση στὸν Καρφοπεταλιά

Καί κατὶ τό πρωτοφανές, τό πρωτόκουστο.
Ὁ Τζίμ Γ. Παπουτσῆς, Νεχωρίτης ἑλληνοα-
μερικανός, κατόρθωσε ν' ανεβῇ στὸν Καρ-
φοπεταλιά, βραχόβουνο, δυσκολοπάτητο
κι ἀπὸ τὰ γίδια ἀκόμη.

Ἡ ἀνάβαση, 900 μέτρα καὶ σχεδόν κα-
τακόρυφη, βάσταξε τέσσαρες ὥρες κι ἔγ-
νε ἀπὸ τό πιό ἀπάτητο κι ἐπικίνδυνο
σημεῖο, καί χωρὶς κιννένα βοηθητικό
μέσο, μόνο μέ τὰ πόδια καὶ τὰ χέρια, ἢ
καλύτερα, μέ τὰ νύχια.

Εὐγε, στὸν τολμηρό συμπατριώτη μας.
(ἀνταπόκριση Δημ. Φούρλα)

"Ενὰ τραπέζι

30 χρόνια εἶχε νά γυρίσῃ στὸ χωριό
ὁ κ. Νικόλαος Παπουτσῆς, πού εἶναι
ἐγκαταστημένος SIPPEN SDKUG τῆς Ἀμε-
ρικής. Μιά ζωὴ ὁλάνερη. "Ὀνειρο καὶ
καημός του ὁ γυρισμός. Καί τό καλοκαί-
ρι πού μᾶς πέρασε ἔκανε πράξη τ' ὄνει-
τό του. Ἦρθε προσκυνητής στὸν τόπο ποὺ
γεννήθηκε καὶ μεγάλωσε. Ἦρθε κι ἔζησε
κοντὰ στοὺς δικούς του, τοὺς παιδι-
κούς φίλους μέ τίς παιδικές ἀναμνή-
σεις του. Φεύγοντας πάλι γιὰ τὴν Ἀμε-
ρική, ἔδωσε στήν πλατεῖα τοῦ χωριοῦ
μεγάλο ἀποχαιρετιστήριο τραπέζι. Σ' αὐ-
τό εἶχε καλεσμένους ὅλους τοὺς χωρια-

νούς. Μετά τό τραπέζι ἀκολούθησε με-
γάλο γλέντι.

Ἡ πανηγύρι τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς

Καί ἐφέτος κατὰ τὴν ἐορτὴν τῆς
Ἀγίας Παρασκευῆς ὅλοι οἱ χωριανοί
ἀνέβηκαν στὸ Παλιονέχωρο. Λεωφορεῖα, φορ-
τηγὰ καὶ κοῦρσες ἔφεραν ὅλο τὸν κόσμο.
Ἀφίχθησαν νά προσκυνήσουν καὶ οἱ ἀφιχ-
θέντες ἐξ Ἀμερικής κ. κ. Γεώργιος
Ντοῦζος καὶ Νικόλαος Παπουτσῆς.
Μετά τὴν θεία λειτουργία ἄρχισε τό
γλέντι κατὰ τὰ πλατάνια καὶ τὴν
κρύα βρύση, μέ κλαρίνα καὶ ψητά, πού
κράτησε μέχρι τό βράδυ.

ΝΕΟΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ

"Εφυγαν γιὰ τίς Η.Π. Ἀμερικής καί γιὰ
μόνιμη ἐγκατάσταση οἱ χωριανοί μας:
Οἰκογενειακῶς, οἱ κ. κ. Κῶν. Πλάκας,
Κων. Σπανός, Κων. Λιάζης, Νικ. Θ. Καλαθᾶς,
καὶ Ἀνδρ. Γ. Καρανδρέας μέ τὴ γυναί-
κα του, οἱ Ἀθαν. Πανάγος, Γεώργ. Χαρμα-
τζίης, Στέφ. Θ. Καλαθᾶς, Ἀντ. Παληομήτρος,
Ἀριστ. Χρήστος καὶ Βασιλική Ἰωάν, Κα-
λαθᾶ, Βασίλειος καὶ Εὐαγγελία Γεωργ.
Λαζοδήμου.

Γιὰ τὴν Αὐστραλία ἔφυγε ὁ Νικόλαος
Παπακώστας καί γιὰ τὸν Καναδᾶ ὁ Ἀθαν.
Εὔαγγιος.

Σ' ὅλους αὐτοὺς ὁ Σύλλογος τῶν ἐν Ἀθή-
ναις Νεοχωριτῶν εὐχεται καλὴ προκοπὴ
καὶ γρήγορα νά γυρίσουν στήν ἀγαπημέ-
νη μας πατρίδα.

ΑΦΙΞΕΙΣ

Τό καλοκαίρι ἦρθαν ἀπὸ τίς Η.Π. Ἀμε-
ρικής, πού εἶναι ἐγκαταστημένοι, γιὰ ὁ-
λιγόχρονη ἐπίσκεψιν στὸ χωριό οἱ κ. κ.
Κων. Γιάνναρης, Νικόλ. Παπουτσῆς, Γεώργ.
Ντοῦζος, Ἰωάν. Γ. Μάλλιος, Δημ. Γ. Παπουτ-
ς, οἱ κ. κ. Θεόδ. Μπαλαφούτας καὶ Κων.
Μάλλιος μέ τίς γυναῖκες τους, ἡ κ.
Ἰωάννου Γιαννάκου μέ τό γιό τῆς, ἡ κ.
Αἰκατερίνη Λόη, αἱ ἀδελφές Κων. Μάρρου,
ἡ κ. Εὐφροσύνη Ζαρκάδα μέ τὰ ἐγγόνια
τῆς, πένητα τοῦ κ. Γ. Μάλλiou.

Ἐπέστρεψαν ἐπίσης ἀπ' τίς Η.Π. Ἀμερι-
κῆς, πού πῆγαν νά ἐπισκεφθοῦν τὰ παι-
διά τους ὁ κ. καὶ ἡ κ. Γεωργίου Μασ-
τροκώστα.

Ὁ κ. Γεώργιος Κ. Λαζοδήμος ἦρθε ἀπὸ
τὴν Ἀμερική καὶ ἐγκατεστάθη εἰς
Ἀγρίνιον.

ΑΠΟ ΤΗ ΔΡΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Ὁ Σύλλογός μας, κατὰ τό χρόνο πού πέρα-
σε, διέθεσε σέ ἀναξιοπαθούντας συγ-
χωριανούς μας τό ποσό τῶν 2.250 ὀρχ.
Ἀπ' αὐτές, τίς 500 ὀρχ. διέθεσε εἰς
μνήμην τῶν ἀειμνήστων συγχωριανῶν μας
Κων/νου Λαζοδήμου καὶ Δημητρίου Μάλ-
λιου. Ἀκόμα ὁ Σύλλογος κατέθεσε
στὲφάνια στοὺς νεκρούς τῶν Σπύρου

Κωτσάλου καὶ Χρίστου Κωτσάλου.

Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

Ἡ Γεν. Συνέλευση τοῦ Συλλόγου μας ἐ-
γινε στὶς 4 Δ/βρίου, 1966,
Πρόεδρος τῆς Συνελεύσεως ἐξελέγη ὁ κ.
Νικ. Παπανικολάου, καὶ Γραμματεὺς ὁ κ.
Ἰωάν. Παπακωνσταντίνου.

Ὁ κ. Κων. Μέρος, Πρόεδρος τοῦ ἀπερχομέ-
νου Διοικ. Συμβουλίου, ἔκανε τὸν ἀπολο-
γισμόν τῶν ὅσων ἔπραξε ὁ Σύλλογος, κατὰ
τὸ ἔτος πού πέρασε.

Ἡ Συνέλευσις ἐνέκρινε ὁμόφωνα τὰ πεπ-
ραγμένα.

Μετά ἔγιναν δεκτές οἱ παρακάτω προτά-
σεις.

1) Τὸ νέο Διοικ. Συμβούλιο νὰ στείλῃ τη-
λεγράφημα διαμαρτυρίας στοὺς ἀξιοτί-
μους κ.κ. Πρόεδρον Βουλῆς καὶ Ὑπουρ-
γὸν Δικαιοσύνης, γιὰ τὶς ἀπαράδεκτες
ὕβρεις τοῦ βουλευτοῦ Τρικινάλων κ. Γιαν-
νοῦση, ἐναντίον τοῦ συγχωριανοῦ μας Εἰ-
σαγγελέως Ρόδου κ. Ἀλέκου Φλώρου (ἡ
ἐν λόγω διαμαρτυρία δημοσιεύεται στὴν
ἀ: σελίδα).

2) Νὰ τυπωθῇ κατάλογος πού νὰ περιέχῃ
τὰ ὀνόματα, τὶς διευθύνσεις καὶ τὰ τη-
λέφωνα ὅλων τῶν χωριανῶν πού μένουν
στὴν Ἀθήνα, καὶ εἰ δυνατόν καὶ στ' ἄλ-
λα μέρη τῆς Ἑλλάδος, καὶ νὰ διανεμη-
θῇ σ' ὅλα τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου.

3) Νὰ τυπωθῇ τὸ καταστατικόν τοῦ Συλλό-
γου, καὶ νὰ δοθῇ στὰ μέλη.

4) Ἐνέκρινε πρότασιν, εἰς τὴν ὁποίαν
δύνανται νὰ γίνουν μέλη τοῦ Συλλό-
γου καὶ συγχωριανοί μας, πού διαμένουν
καὶ σ' ἄλλα μέρη τῆς Ἑλλάδος.

Τέλος ἡ Γεν. Συνέλευσις ἀνέδειξε τὸ νέον
Διοικ. Συμβούλιο, πού τὸ ἀποτελοῦν (με-
τὰ τὴν παραίτηση τοῦ ἐκλεγέντος κατ'
ἀρχὴν Προέδρου κ. Κων. Καραγιώργου) οἱ
κάτωθι:

Παῦλος Βλάχος, Πρόεδρος
Ἰωάννης Σηνέλης, Ἀντιπρόεδρος
Αθανάσιος Λάμπας, Γεν. Γραμματεὺς
Κων/νος Μάντης, Ταμίας καὶ
Παντελής Μέρμηγκας Μέλος

Μία διαπίστωση:

Ἀπ' τοὺς ὑπερεκατὸ Νεχωρίτες, πού εἴ-
μαστε στὴν Ἀθήνα, μόλις καὶ μετά βίας
συγκεντρωθήκαμε γύρω στοὺς τριάντα
στὴ Γεν. Συνέλευση τοῦ Συλλόγου.

Γιὰ τὴν ἀλήθεια τόση ἀδιαφορία; Ἐλλειψὶς
ἀγάπης πρὸς τὸ χωριὶ καὶ τοὺς χωρια-
νοὺς μας;

Πρὸς Θεοῦ! Οὔτε πού νὰ τὸ σκέπτεται
κανένας. Ἀλίμονο ἂν συνέβαινε κάτι
τέτοιο.

Ἀμέλεια; Ἰσως. Ἀλλὰ καὶ τόση ἀμέ-
λεια δέν δικαιολογεῖται. Δέν εἶναι καὶ
κόπος νὰ παραβρεθῇ κανεὶς στὴ Γεν. Συ-
νέλευση. Μία ἢ δύο ὥρες τὸ χρόνο ἄς
τίς ἀφιερῶσουμε γιὰ τὸ χωριὶ καὶ τοὺς

συγχωριανοὺς μας. Τίς ἀξίζουν.

Η ΕΤΗΣΙΑ ΧΟΡΟΕΣΠΕΡΙΣ

Ἐνα μέσον εὐρυτέρας ἐπικοινωνίας με-
ταξὺ τῶν ἐν Ἀθήναις Νεοχωριτῶν εἶναι
ἡ ἐτήσια χοροεσπερίδα, ἡ ὁποία δίδει
τὴν εὐκαιρίαν εἰς ὅλους νὰ εὐρεθοῦν
ὁ εἰς κοντὰ στὸν ἄλλο, νὰ μεταφέρουν τὸ
Νεχωρίτικο πανηγύρι στὶς αἰθούσες διασ-
κέδ' ἀσεως τῆς Ἀθ' ἡντας, ν' ἀντηχήσῃ τὸ
δημοτικὸ τραγοῦδι, νὰ ξυπνήσῃ τὶς πρὸ
ὁμορφες ἀναμνήσεις καὶ νὰ δώσῃ μέσα
στό χαρούμενο περιβάλλον, τίς καλύτερες
ὑποσχέσεις γιὰ ἕνα δημιουργικὸ ἔργο
πού ἀναλαμβάνουν οἱ Νεχωρίτες γιὰ
τὴν πτωχὴ γενέτειρά τους.

Ἔτσι καὶ ἐφέτος στὶς 28 Ἰανουαρίου
πραγματοποιήθηκε στὴν αἶθουσα τοῦ Κέν-
τρου " Ἀλφειὸς Παγκρατίου", ὁ ἐτήσιος
χορὸς τοῦ Συλλόγου μας.

Ἡ συμμετοχὴ τῶν μελῶν ὑπῆρξε ἡρωτο-
φανής.

Χάρης δέ εἰς τὰς ἀδελφούς προσπάθειας
τοῦ δραστηρίου Διοικ. Συμβουλίου τὰ πάν-
τα ἐξελέχθησαν καλῶς. Ὁ Πρόεδρος κ.

Π. Βλάχος καὶ οἱ Σύμβουλοι κ.κ. Ἰ. Ζη-
νέλης, Ἀθ. Λάμπας καὶ Κων. Μάντης, ὑπο-
δέχονταν τοὺς προσκεκλημένους με' ἐγκαρ-
διότητα.

Τὸ Διοικ. Συμβούλιο ἀπηύθυνε διὰ τοῦ
Προέδρου τὸν κ' αὐθι πατριωτικὸ χαιρε-
τισμό:

Ἀγαπητοὶ συμπατριῶτες καὶ ἀγαπητοὶ
φίλοι:

Ἐχέι καθιερωθῇ ὅτις ἐκδηλώσεις, σάν
τὴν ἀποφινὴ, νὰ γίνεται κάποια προσφώ-
νησις, ἀλλὰ πέρα ἀπὸ κάθε ἐθιμοτυπικὴ
ὑποχρέωσι, τὸ νοιώθω σάν ἀνάγκη καὶ χα-
ρὰ μὰς, πού ἀπόψε ἔχω τὴν τιμὴν ἐκ μέρ-
ους τοῦ Δ. Σ. τοῦ Συλλόγου τῶν ἐν Ἀθῆ-
ναῖς Νεοχωριτῶν νὰ ἀπευθύνω ἐγκάρ-
διο πατριωτικὸ χαιρετισμό, στό χορὸ
μας, πού εἶναι ἡ σπουδαιότερα ἐτήσια
ἐκδήλωσις ας καλ' εἰς αὐτὴν καὶ ἡρθᾶτε ὅλοι.

Με' τὴν ευκαιρίαν αὐτὴ ἀπόψε βλέπουμε
τε, κουβεντιάσουμε, διασκεδάσουμε, καὶ
θυμώμαστε αὐτὸ πού μὰς ἐνώνει ὅλους,
τὸν τόπο τῆς καταγωγῆς μας, ἕνα ὁμορφο
χωριὸ στὴν ὀρεινὴ Ναυπακτία, ἀπ' τὸ
ὁποῖο δυστυχῶς λείπουν τώρα οἱ ἄνθρω-
ποι, καὶ ἀπλώνεται ἐρημιὰ. Βέβαια ἐμεῖς
ἐδῶ τὸ θυμόμαστε καὶ αὐτὸ εἶναι κάτι.
Ὅμως ἡ ὥρα δέν εἶναι γιὰ τέτοιες σκέ-
ψεις. Ἐδῶ ἔχουμε ἀπόψε μιὰ ὥρα νὰ αἰ-
θουσαμὶὰ καταπληκτικὴ ὀρχήστρα καὶ ὑπέ-
ροχο κέφι. Ἀς γλεντήσουμε ὅπως ταιριάζει
σέ ἀγνοὺς Ρομμελιῶτες.

Μετά τὸ σύντομο, ἀλλὰ ἐνθουσιώδη αὐτόν
χαιρετισμό, ὁ Πρόεδρος ἀνοιξε τὸ χορὸ,
πού κράτησε ὡς τὸ πρῶτ', με' ἀμείωτο κέ-
φι.

Κυριάρχησαν, ὅπως ἦταν ἐπόμενο, οἱ Ἑλλη-
νικοὶ χοροὶ. Τὸ κλαρίνο σκόρπισε ἐνθου-
σιασμό καὶ κέφι. Ἀλλὰ καὶ οἱ Εὐρωπαϊ-
κοὶ χοροὶ δέν ὑστέρησαν. Χόρευαν ὅλοι.

μέ την ψυχή τους. Τά ὄργανα μέ την ε-
ναλλαγή Δημοτικών, Ευρωπαϊκών, Λαϊκών
καί συγχρόνων ρυθμῶν ικανοποίησε ὅλα
τά γούστα.

Κατά την διάρκεια τοῦ χοροῦ καί χωρίς καί
νά παρατηρηθῇ ἡ παραμικρή ἀταξία ἐγι-
νε ἡ κλήρωση τῶν ἀρκετῶν καί ἐκλεκτῶν
δῶρων τῆς Λαχειοφόρου ἀγορᾶς. Τά κέρ-
δη ἐκ τῆς λαχειοφόρου ἀγορᾶς καί ἐί-
σιτηρίων ἀνῆλθον εἰς δραχ. 6.150.

Κατά γενική ὁμολογία ἡ ἐπιτυχία τοῦ
χοροῦ ὑπῆρξε πρωτοφανής καί ἀπό ἀπο-
φews συμμετοχῆς, ἀλλά καί κερδιοῦ.

Τό χορὸ ἐτίμησαν μέ τήν παρούσα του
τά μέλη τοῦ Συλλόγου Κραχωβιτῶν οἱ κ.

Αφοῦ Λαμπρακόπουλοι μετὰ τῶν συζύγων
των, κ. καί κ. Δ. Παπακώστα, κ. καί κ. Δ.
Παπακώστα, ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου, Α.
κρητῶν (Θέρμου) κ. Β. Κουτσούμπας, καί
οἱ κ. κ. Κ. Λιανός, Γ. Παπαδόπουλος, Π.
Παρασκευᾶς, Γ. Κοντός κ. ἄ.

Επίσης ὁ κ. Ἰωάν. Συσμάνης, Χρ. Μιχα-
λόπουλος καί Δημ. Αἰαστασόπουλος.

Ἄν πῆτε γιά τούς Νεχωρίτες, ὅλοι πα-
ρόντες ἦτοι:

Ο κ. Αλέκος Φλώρος, ὁ κ. Κων. καί Δ/ς
Φλώρου, ὁ κ. καί κ. Ἰ. Πέτσα, ὁ κ. καί κ.
Ἰ. Σγάγια καί αἱ οἰκογένειαι Ἀθανά-
σιου Παπακωνσταντίνου, Γ. Ντούζου, Κων.
Μασγάλα, Δ. Μασγάλα Νικολάου Καραδήμα,
Σπ. Καραδήμα, Ἰωάν. Ζηνέλη, Χρ. Ἰ. Κωτσά-
λου, Ἀνδρ. Σούζα, Ἀνδρ. Τυροσβούτη (με-
τά πολυμελοῦς συντροφιάς), Μαργ. Πούλια

, Ἰωάν. Τσώλη, Ἰωάν. Γ. Μ. ἀλλίου, Γεωργ.
Φούρλα, Κων. Καραγιάννη, Κων. Κουβελά,

Νικ. Λούπα, Δημ. Γιαννάκου, Γεωργ. Τσέλιο
Ἀθαν. Βλέχου, Στ. Μάντη, Α. Σγάγια, Β. Ζώη,

Κων. Ρεντζῆ, Γεωργ. Νικ., Κων., Ἰωάν. Χρ.
Λειβαδίτη, Αθ. Λάππα, Κων. Μάντη, Παν.

Εὐαῖδη, καί ἡ κ. Ντόλα Φούρλα μετὰ τῆς
θυγατρὸς τῆς Κικῆς, κ. καί κ. Ἰ. Μάρρου,

Κων. καί Ἰωάν. Σερεβέτας, κ. καί κ. Δημ.
Μπουραζέρη, κ. καί κ. Κυρίκου, Σπ., Νικ.,

καί Δημ. Γ. Πλάκας, Ἀντ. Α. Πλάκας, Νικ. καί
Ἰωάν. Μπαζιωνῆς, Ἀλ. καί Τασ. Παπαλέξη,

Εἰρ. καί Β. Λάππα μετὰ τῆς μητρὸς των,
Σωτ. καί Ζωή Χολέβα, Πολ. Λειβαδίτης

μετὰ τῆς μνηστῆς του, Αθ. Σγ. ἁγίας,
Χρ. Φούρλας, Νικ. Μαρφύδας, Νικ. Τσέλιος,

κ. καί κ. Μιχ. Ρηγάτου, κ. καί κ. Νικ. Εὐκή,
(διά τυχόν παράληψιν, ζητοῦμεν συγνώ-

μην).

Ἀξίζει ἐδῶ νά σημειώσωμε ὅτι ὁ συγ-
χωριανός, μας κ. Ἀλ. Φλώρος ἦρθε ἀπό

τῆ Ρόδο αποκλειστικᾶ γιά τό χορὸ.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Γεννήσεις

Ἡ κ. Γιαννούλα Ἰ. Λειβαδίτη ἀπέκτησε

2 χαριτωμένα ἀγοράκια.

Ἡ κ. Παναγιώτα Γ. Πανάγου, ἀπέκτησε

ένα υγιέστατο κοριτσάκι.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Τό καλοναῖρι στό χωριό βάπτισαν τό

κοριτσάκι, τούς ὁ κ. καί κ. Παντελῆ Πα-

παρήστου. Ἀνάδοχος ἦταν ἡ κ. Ντίνα

Αθ. Λάππα, καί τό ὄνόμασε Ὀλγα.

Νικόλαο ὄνόμασε, τό ἀγοράκι τοῦ κ.

Ἀθαν. Βλ. Χου, ὁ κ. Κων. Ρεντζῆς,

ὕπαστην ὁμος, πού τό βάπτισε τό καλοναῖ-

ρι στό χωριό.

ΑΡΡΕΒΩΝΕΣ

Ο κ. Πολύκαρπος Λειβαδίτης καί ἡ δέ-

δα Ἀγγελική Βσιλοπούλου ἐδώσαν ὑπόσ-

χεση γάμου.

ΓΑΜΜΟΙ

Στίς 19 Μαΐου 1966 στόν Ἱερό Ναό τοῦ

Ἀγίου Διονυσίου, στήν Πατρα ἐγίναν τά

στέφανα τοῦ κ. Ἀνδρέα Καρανδρίκα καί

τῆς δίδος Γεωργίας Δαλιέτου.

Απο-Στίς 11 Σ/βρίου 1966 στόν Ἱερό

Ναό τοῦ Ἀγίου Διονυσίου τοῦ Ἀρεσπα-

γίτου τέλεσε τούς γάμους τῆς ἡ Δίδα

Βάσω Γ. Ντούζου μετὰ τοῦ κ. Κοκορόγιαν-

νη.

Στίς 4 Δ/βρίου 1966 στόν Ἱερό Ναό

τοῦ Ἀγίου Νικολάου Πευκῶν τέλεσε

τούς γάμους τῆς ἡ Δίδα Ζωή Παπαρήστου

μέ τόν κ. Νικόλαο Εὐκή.

Στίς 29 Ἰανουαρίου 1967 στόν Ἱερί-

ραιᾶ καί στόν Ἱερό ναό τῆς Ἀγίας

Εὐθυμίας ἐγίναν τά στέφανα τοῦ κ. Ἀν-

τωνίου Μασγάλα καί τῆς δίδος Μαρίας

Βούρτση.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Στίς 8 Σ/βρίου πέθανε στό Νεχώρι ὁ

Κων/νος Λαζοδήμος.

Στίς 19 Ὀκτωβρίου 1966 ὁ Δημήτριος

Μάλλιος.

Στίς 5 Δ/βρίου 1966 στήν Κηφισιά ὁ

Χρήστος Κώτσαλος.

Τήν 1ην Ἰανουαρίου 1967 σέ βαθύ γῆ-

ρας ὁ Ἰωάννης Παπαγιαννοῦ.

Στίς 2 Φεβρουαρίου ὁ ε. ἄ. Ταξιάρχος

Σπύρος Κώτσαλος.

Στίς 18 Μαρτίου ὁ Ἀντώνιος Συρσίρης.

Στήν Ἀμερική πέθανε, ἐπίσης τήν 1ην

Ἰανουαρίου 1967 ἡ Εὐαγγελία Ἰωάν.

Φούρλα.

Ο Σύλλογος ἀπέστειλε συλλυπητήριες

ἐπιστολές στίς οἰκογένειες τῶν ἀπο-

βιωσάντων, καί ἐξέδωκε ψηφίσματα διά

τούς κάτωθι:

Αον) ΨΗΦΙΣΜΑ

Τό Διοικ. Συμβούλιον συνελθόν σήμερον

τήν 5ην Δ/βρίου 1966 ἐκτάκτως ἐπὶ τῇ

θανάτῳ τοῦ ἀγαπητοῦ συμπατριώτου μας

Χρήστου Κωτσάλου,

αποφασίζει

1) Νά παρακολουθήσῃ τήν κηδείαν

2) Νά καταθέσῃ στέφανον ἐπὶ τῆς σοροῦ

του.

3) Νά συλλυπηθῇ τούς οἰκείους του.

Βον) ΨΗΦΙΣΜΑ

Τό Διοικ. Συμβούλιον τῶν ἐν Ἀθήναις

Νεοχωριτῶν Ναυπακτίας συνελθόν ἐκτάκ-

τως σήμερον τήν 2-2-1967 ἐπὶ τῇ θλι-

βερω ἀγγέλιματι τοῦ θανάτου τοῦ ἀγαπῆ
τοῦ συμπολίτου μας καὶ μέλους τοῦ Συλ-
λόγου Σπυρίδωνος Κωτσάλου

ἀποφασίζει

- 1) Νά παρακολουθήσῃ τὴν κηδεῖαν
- 2) Νά καταθέσῃ στέφανον ἐπὶ τῆς σοροῦ
τοῦ μεταστάντος
- 3) Νά συλλυπηθῇ τὴν οἰκογένειάν του

Στὴν Πάτρα ἐπίσης πέθανε ὁ Κων. Μπαλῆς

ΛΟΓΕΙΣ

Εἰς μνήμην τοῦ πατρός του ἀειμνήστου
Κων. Λαζοδήμου, ὁ κ. Ἰωάννης Λαζοδήμος
κατέθεσε στὸ ταμεῖο τοῦ Συλλόγου τὸ
ποσόν τῶν 300 δραχμῶν.

Εἰς μνήμην τοῦ ἀειμνήστου Σπυρίδωνος
Κωτσάλου οἱ ἀδελφοί Ἀντώνιος, Κων/νος
καὶ Ἀλέκος Φλώρος κατέθεσαν στὸ τα-
μεῖο τοῦ Συλλόγου τὸ ποσόν τῶν 300 δρ.

Επίσης ὁ κ. Γεώργιος Β. Κώτσας καὶ
Μάνθα Ι. Κωτσάλου κατέθεσαν στὸ ταμεῖο
τοῦ Συλλόγου τὸ ποσόν τῶν 300 δραχ.
Εἰς μνήμην τῶν ἀειμνήστων Χρήστου Κωτ-
σάλου καὶ Δημητρίου Μάλλου.

ΝΕΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ

Ὁ κ. Ἀλέξανδρος Παπαλέξης ἔλαβε τὸ
πτυχίον τῆς Μαθηματικῆς Σχολῆς τοῦ Πα-
νεπιστημίου Ἀθηνῶν, καὶ διορίσθη στὸ
Λύκειο Ναυπλίου.

Ἡ δίδα Εὐαγγελία Δημ. Ντούζου ἔλαβε
τὸ πτυχίον τῆς Ἀρχιτεκτονικῆς Σχολῆς
τοῦ Ε.Μ.Π. Ἀθηνῶν.

Ἡ δίδα Βασιλική Δημ. Ντούζου ἔλαβε τὸ
πτυχίον τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς τοῦ Πα-
νεπιστημίου Ἀθηνῶν.

Ὁ Σύλλογος τοῦς εὐχεται καλὴ σταδιοδ-
ρομία.

Μία σπουδαία ἀπόφασις

Κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 19-3-67 τοῦ
Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου μας, μεταξύ τῶν ἄλλων
ἀποφάσεων ἐλήφθη καὶ μία σπουδαιοτά-
της σημασίας ἀπόφασις ἐπὶ προτάσεως
τοῦ Προέδρου κ. Π. Βλάχου.

Ὁ κ. Παῦλος Βλάχος ἐπρότεινε καὶ ἐγέ-
νετο ἀποδεκτὸν ὅπως τὸ Δ.Σ. ἀναλάβῃ
πρωτοβουλίαν διὰ τὴν συγκέντρωσιν
παντός εἵδους λαογραφικοῦ ὑλικοῦ συν-
δεομένου μὲ τὴν ζωὴν, ἱστορίαν τοῦ χω-
ριοῦ μας ἀπὸ παλαιωτάτων χρόνων, ἥτοι
ἀντικειμένων, σκευῶν, ἐνδυμασιῶν, εἰδῶν
χειροτεχνίας, ἐργαλείων, φωτογραφιῶν
κ.ἄ.

Μετά τὴν συγκέντρωσιν τοῦ ὑλικοῦ θά
ταξινομηθῇ, καταγραφῇ καὶ ἀναπτυχθῇ
εἰς κατάλληλον οἰκημα, οὕτως ὥστε νά
ἀποτελέσῃ Μουσεῖον λαογραφικοῦ ὑλι-
κοῦ λαϊκῆς τέχνης καὶ ζωῆς τοῦ χωριοῦ
μας.

Πρὸς τοῦτο θά ζητηθῇ ἡ συνδρομὴ καὶ
βοήθεια ὅλων τῶν Νεοχωριτῶν καὶ ἰδίως

ὅσων μποροῦν νά συνεισφέρουν θετι-
κῶς, εἴτε στὸ χωριὸ εἴτε ἄλλοῦ. Χω-
ρὶς νά παραγνωρίζονται οἱ τεράστιες
δυσκολίες, καὶ τὰ ἐμπόδια ἡ αἰσιοδο-
ξία τοῦ Δ.Σ. εἶναι μεγάλη διὰ τὴν
πραγματοποίησιν τῆς, ὡς ἄνω ἱστορικῆς
ἀποφάσεως.

Ὅσοι δὲ νομίζουν ὅτι κατέχουν διάφο-
ρα εἶδη που ἀναφέραμε ἢ δύνανται νά
συγκεντρώσουν τοιαῦτα, ἀπὸ γνωστούς
καὶ συγγενεῖς, ἄς ἀρχίσουν τὴν προσπά-
θειαν ἀπὸ τώρα, καὶ ἄς ἔλθουν σὲ ἀπα-
φὴ μὲ τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ.

Ἡ συγκέντρωσις τοῦ ἀνωτέρω ὑλικοῦ
ἀπεφασίσθη νά πραγματοποιηθῇ, διότι τὰ
περισσότερα ἔχουν ἐξαφανισθῇ καὶ θά
ἐξαφανισθοῦν, ἐάν δὲν γίνῃ ἡ συγκέντρω-
σις ἀπὸ ὑπεύθυνα πρόσωπα, καὶ ἡ ἐν συ-
νεχείᾳ ἡ ὑπεύθυνος φύλαξις.

Κι' ἐνὰ ποιήμα τοῦ κ. Δημ. Ντούζου.

Στὸ χωριὸ μου

Πῶς σέ θυμᾶμαι ὁμορφο, χωριὸ μου ἀγα-
πημένο

πού στή ραχοῦλα ἀκουμπᾶς ἀπ' τὸ βοριά
κρυμμένο.

Ἀνοίγω, κλειῶ τὰ μάτια μου, ἐσένα βλέ-
πω μόνο

κι ἀναγαλλιᾶμαι ἀπὸ χαρὰ καὶ κλαίω
ἀπὸ πόνο.

Τὰ πρωτοβρόχια σάν ἐρθοῦν καὶ ὁ χει-
μῶνας φτάσῃ

καὶ τὰ βουνά σου ἡ συννεφιά πολὺ
βαρειά σκεπάσῃ,

δέρνει ὁ νοτιάς τὰ ἔλατα καὶ τὰ δεν-
τρά σφυρίζουν

κι ἀντιβοοῦν οἱ ρεματιές ἀπ' τὰ νερά,
πού ἀφρίζουν.

Τὴν ἀνοιξί, πῶς λαχταρῶ τοὺς λόγγους,
τὰ ρουμάνια

καὶ τὰ λαμπρά τ' ἀστέρια σου, πού φέγγουν
στά οὐράνια,

τὸ λάλημα τοῦ κότσουφα, τὸ ζηλεμένο
ἀηδόνι

καὶ τὰ κρυστάλλινα νερά, πού ὁ ἥλιος
τ' ἀσημῶνει.

Νεχώρι μ', δέν ξεχνῶ ποτέ, τοὺς κήπους
σου, τ' ἀμπέλια

τὸν ποταμὸ σου φείδαρι, πού φάρενα
τὰ χέλια,

τοὺς βράχους, τίς ραχοῦλες σου καὶ
τὰ Ψηλά Ἀλώνια,

θὰ τὰ θυμᾶμαι ὅλα σου, ὅσα μοῦ μένουν
χρόνια...

Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τοῦ Συλλόγου
μας εὐχεταὶ εἰς ὅλα τὰ μέλη του, καὶ

σ' ὅλους τοὺς χωριανούς μας, ὅπουδῆποτε
καὶ ἐάν εὐρίσκονται, τὸ Πάσχα, πού ἔρχε-
ται, νά τοὺς βρῇ ὅλους ἐν υἰεῖα καὶ χα-
ρά.